

[J. C. A. Larsen.]

tet dette Vaaben, at det giver mindre Smæld, men i mange Tilfælde gaar det Vildt, man saarer, dagevis og lider. Derfor har vi ønsket, at Salonbøsser skulde forbydes som Jagtvaaben. Det gør mig ondt, at man ikke har faaet dette med.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale vore Ændringsforslag; jeg vil haabe, mine Udtalelser har gjort saa godt Indtryk paa ærede Medlemmer, at man vil stemme for dem. Jeg tror, det vil være det bedste for Jagtvennerne og være det bedste til Vildtets Beskyttelse, dersom man fulgte os; men skulde det ikke ske, vil vi som en Protest mod den Affattelse, som man nu har givet Paragraffen om Jagttegnsystemet, forlange Navneopraab om § 14.

Ulrich: Den Jagtlov, vi vil faa, hvis de Ændringsforslag vedtages, som Flertallet foreslaar, vil betyde et saa mægtigt Fremskridt for Bevarelsen af den danske Fauna, at vi med Hensyn til alle de Smaaændringer, vi fra vor Side i øvrigt kunde have ønsket, har maattet resignere, idet vi maa se stort paa disse Ting og faa lagt de virkelige Retningslinier for den fremtidige Jagt. Jeg føler mig forvisset om, at naar Loven i den Skikkelse, den vil faa efter Flertallets Indstilling, har virket i en Aarrække, vil alle de, som nu mener, at der kunde være et eller andet at ændre, være tilfredse med Loven. Naar man skal lovgive paa et Omraade som dette, berøres saa mange og saa forskellige Interesser deraf, at det ikke kan undgaas, at der kommer saa mange Anmodninger til Rigsdagsudvalget om at foretage snart den ene, snart den anden Ændring, at det er ganske umuligt at tage Hensyn til dem alle. Jeg tror imidlertid, Flertallet har truffet det rette, og jeg for min Part føler Trang til at give den højtærede Landbrugsminister min Kompliment, fordi han har medvirket til, at dette Lovforslag nu kan blive vedtaget i det høje Ting i den Skikkelse, som Flertallet foreslaar.

Man skal være Venstremænd og som Følge deraf særlig indstillet, og meget snøvert indstillet, for at kunne se, at de af os foreslaaede Ændringer er saa væsensforskellige fra det, Venstre ønsker, at man af den Grund ikke kan stemme for Lovforslaget. Een Ting er i hvert Fald givet, at vi, som ikke er Venstremænd og derfor ikke er saa snøvert indstillede, at vi ikke kan gaa med til den Form, Lovforslaget nu vil faa, og hvorved der vil skabes et Værn

for den danske Fauna, vil faa Tak af de Mennesker, der skal leve i dette Land i kommende Tider, fordi de vil kunne se den danske Fauna trives i betydeligt højere Grad end hidtil. Og blot man har Forvisningen herom — og det har alle vi, der ikke er Venstremænd —, kan vi tage os det ganske roligt, at Venstre gør Modstand paa disse enkelte Punkter, og endnu mere roligt, at Partiet forlanger Navneopraab, naar § 14 skal til Afstemning.

Mads Larsen: Jeg skal ikke ved denne Lejlighed fremsætte de almindelige Betragtninger, jeg har tænkt mig at gøre til Forklaring af den Stilling, det radikale Venstre har taget, idet det ikke forekommer mig at høre hjemme ved anden Behandling, men ved tredje Behandling. Efter den udførlige Gennemgang af de stillede Ændringsforslag, som den ærede Ordfører for Udvalget har foretaget, skal jeg ganske kort nøjes med at opfordre til at stemme mod det af Mindretallet stillede Ændringsforslag under Nr. 1 og at stemme for de øvrige Ændringsforslag, altsaa Nr. 2—17, samt det af Landbrugsministeren udenfor Betænkningen stillede Ændringsforslag.

Jeg vil gerne gøre en enkelt Bemærkning i Anledning af en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen om § 7. Det ærede Medlem siger, at naar man ikke vil give de paagældende Tilladelse til at drive Natjagt, vil der ikke være tilstrækkelig Sikkerhed mod, at deres Afgrøder ikke lider Skade. Jeg er godt nok klar over, at Tilladelse til Natjagt vilde give større Sikkerhed, men det forekommer mig uægtelig, at det vilde være ret umoralsk at give disse Lodsejere en saadan Undtagelsestilling fremfor alle andre i dette Land, at de skulde have Lov til at drive Jagt hele Natten igennem, om de havde Lyst; det har vi ikke kunnet gaa med til.

C. J. F. Sven: Jeg vil gerne gøre nogle ganske faa Bemærkninger om Ændringsforslag Nr. 12 til § 16. Det forekommer mig, at der her som andre Steder baade i Lovforslaget og i Ændringsforslagene er taget mindre Hensyn til Trækfuglene og Havets vilde Fugle end til Stand- og Landvildt, og det er saa meget mærkeligere, som det maa siges at være rimeligere at søge at beskytte Trækfuglene og de vilde Fugle, fordi det saakaldte Stand- og Landvildt i Virkeligheden i mindre Grad fortjener Beskyttelse, al den Stund det dog til syvende og sidst kun er et Pengespørgsmaal at holde denne Bestand ved lige.